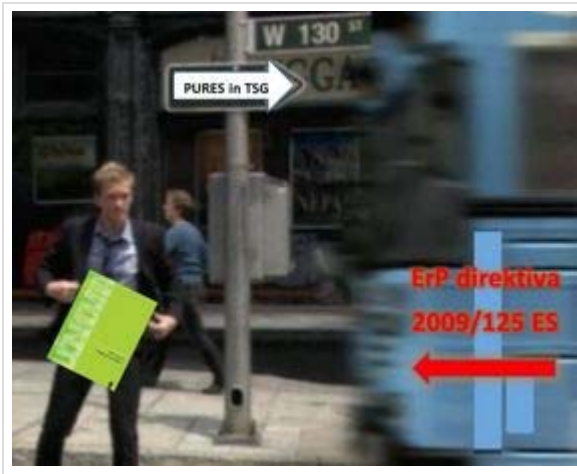

Pazi, da te ne povozi »Ekodisajn direktiva« medtem, ko gledaš v drugo smer – 2. del

Od 1. januarja 2018 so se kot obvezne pričele uporabljati posamezne zahteve za okoljsko primerno zasnovano iz Uredbe komisije (EU) 2016/2281 z dne 30. novembra 2016 o izvajanju Direktive 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovano izdelkov, povezanih z energijo. Postavljene zahteve se nanašajo na naslednje naprave (izdelke):

- izdelke za toplozračno ogrevanje, ki morajo izpolnjevati zahteve iz točke 1(a) in točke 5 Priloge II;
- izdelke za hlajenje, ki morajo izpolnjevati zahteve iz točke 2(a) in točke 5 Priloge II;
- visokotemperaturne procesne ohlajevalnike, ki morajo izpolnjevati zahteve iz točke 3(a) in točke 5 Priloge II;
- ventilatorske konvektorje, ki morajo izpolnjevati zahteve iz točke 5 Priloge II.

Od 26. septembra letos bodo morali izdelki za toplozračno ogrevanje in izdelki za hlajenje izpolnjevati še zahteve iz točke 4(a) Priloge II te uredbe komisije.

Kot že predstavljeno v novici oktobra 2015 (medmrežna stran IZS): <http://www.izs.si/fileadmin/dokumenti/aktualno/aktualno-letno-2015/Clanek-Naj-te-ne-povozi-evropska-direktiva-27-10-15.pdf>

je Direktiva o okoljsko primerni zasnovi okvirna direktiva, kar pomeni, da sama neposredno ne določa minimalne ekološke zahteve. Te se sprejemajo s posebnimi izvedbenimi ukrepi za vsako skupino tehničnih proizvodov znotraj področij, ki jih pokriva direktiva. Tako je bila v namen izvajanja te direktive za potrebe zgoraj izpostavljenih izdelkov (naprav) s strani Evropske komisije sprejeta tudi Uredba št. 2016/2281, ki določa zahteve za njihovo okoljsko primerno zasnovano in za dajanje teh na trg ali v uporabo. Tega se moramo pooblaščenim inženirjem zavedati, tako pri projektiranju, kot tudi pri sami izvedbi (nabavi), saj je pričakovati, da bo takšno dokazovanje, nastopilo vsaj na tehničnem pregledu, če ne tudi pri predaji/prevzemu izvajalca/naročnika.

Predstavljena uredba je v slovenskem jeziku dostopna na medmrežni strani:

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R2281&from=SL>

V zvezi z direktivo izpostavljam dvoje. Prvo, iz priloge I izhaja zgolj uporaba „zgornje kurilne vrednosti“ (GCV), ki je tam opredeljena kot: *pomeni skupno količino toplote, ki jo odda količinska enota goriva, ko popolnoma zgori s kisikom in ko produkti zgorevanja ponovno*

dosežejo temperaturo okolice; ta količina vključuje kondenzacijsko toploto vodne pare v gorivu in vodne pare, ki nastane z zgorevanjem vodika, ki ga vsebuje gorivo;

kar pomeni, da se z uradnim navajanjem izkoristkov kotlov in peči preko 100% inženirji ne bomo več srečevali. Podobno, kot se uporabniki zemeljskega plina pri obračunu porabljene količine ne srečujemo več s porabljenimi m^3/h , ampak s pretvorbo teh v kWh, pri čemer se dobavitelj upošteva povprečno zgornjo kurilno vrednost [kWh/Nm^3].

S spodnjo kurilno vrednostjo goriv pa se bomo še vedno srečevali pri izdelavi EI, saj Priročnik za izdelovalce EI 1.4 (izdaja 2015) izrecno zahteva pri izračunih uporabo spodnje kurilne vrednosti. Namreč, zapis na strani 25/32 se glasi: **»Energijo izračunamo tako, da izmerjeno količino E_i porabljenega goriva i pomnožimo z njegovo spodnjo kurilno vrednostjo«**. Kar je pravzaprav zanimivo, saj so predhodne izdaje tega priročnika zahtevale nasprotno, to je enako, kot sedaj zahteva uredba in se izvaja obračun dobavljene količine plina.

Kot drugo, uredba v tabeli 26 podaja tudi »evropske sezone ogrevanja« za toplotne črpalke, ki jih glede na število ur posameznih zunanjih temperatur (bin_i od -22 do $+15$ °C) loči na »Toplejše« (3590 h oz. 18.701 $bin-h$), »Povprečno« (4910 h oz. 53.706 $bin-h$) in »Hladnejše« (6446 h oz. 93.661 $bin-h$). In v katero območje spada Slovenija? Tega Uredba ne obrazloži, je pa to mogoče najti na spodnji sliki oziroma v dokumentu »Average EU building heat load for HVAC Equipment« iz leta 2014, ki je nastal ravno za potrebe ErP. Pri tem so za vsako od podnebnih območij (sezona ogrevanja) podana kot referenčna naslednja mesta: Atene – Grčija, Strasbourg – Francija, Helsinki – Finska. Večji del krajev po Sloveniji tako spada v »Povprečno«, kar pomeni, da je pri ocenjevanju lastnosti toplotnih črpalk pomembno upoštevati rezultate za to območje.

Iz slike izhaja še ena zanimivost, povsem manjkajo vse države bivše Jugoslavije razen Slovenije.

